

Sygn. akt V CSK 518/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku B. J. i A. J.

przy uczestnictwie T. [...] Spółki Akcyjnej w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców od postanowienia

Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 15 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć. W niniejszej sprawie wnioskodawcy przytoczyli szereg orzeczeń Sądu Najwyższego wydanych w związku z wykładnią nieostrego pojęcia „odpowiedniego wynagrodzenia” z art. 305² § 1 k.c., nie wskazując jednak na żadne rozbieżności pomiędzy nimi, a jedynie na fakt, iż indywidualny charakter każdej z poruszanych w nich spraw nie pozwala na nadanie im uniwersalnego charakteru.

W związku z tym wypada podkreślić, że brak w art. 305² § 1 i 2 k.c. precyzyjnego określenia kryteriów ustalenia rozmiaru wynagrodzenia oznacza, że ustawodawca pozostawił sądowi swobodę polegającą na indywidualizacji oceny w tym zakresie, formułowanej na podstawie określonego stanu faktycznego, które mogą także wynikać z ogólnych reguł porządku prawnego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2013 r., IV CSK 440/12 oraz z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 401/11 – nie publ.). Jeżeli istnieje już utrwalona linia orzecznicza, we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, wskazującym na potrzebę dokonania wykładni zinterpretowanych już przepisów, należy wykazać, dlaczego dotychczasowa wykładnia powinna ulec zmianie (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że zagadnienie prawne nie zostało sformułowane w sposób prawidłowy, a tym samym wskazane przez skarżącego

przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[l.n]